

A Kúria a dr.Czirmes György ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r. és VI.r. felpereseknek a dr.Molnár Zsolt ügyvéd által képviselt I.r., dr.Schmidt Valéria ügyvéd által képviselt II.r. és a felülvizsgálati eljárásban dr.Adámi Csaba ügyvéd által képviselt III.r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt 7.P.23.307/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 56.Pf.636.257/2011/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperesek által 57. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg a II. és a III.r. alpereseknek külön-külön 30.000 (Harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s

Az I-II.r. felperesek a Gy., M. utca 83. szám alatti ingatlannak, a III., IV., V. és VI.r. felperesek pedig az M. utca 77. szám alatti ingatlanak a tulajdonosai. A felperesek tulajdonszerzése idején az M. utca szilárd burkolat nélküli út volt, kiépítésére 2008-ban került sor. Az ingatlanok közelében lévő ... számú főút mellett korábban az üzemanyag-töltő állomás megközelítése érdekében jelzőlámpás irányítás mellett csomópont létesült, utóbb kiépítették a főút melletti iparterület feljáró útját, majd a csomópont külön szintű csomóponttá épült át. Az M. utca átalakításával, szilárd burkolattal való ellátásával és szélesítésével az utcáról közvetlen közlekedési kapcsolat nyílt V-n keresztül a ... számú főútra.

A felperesek a keresetükben a Ptk. 100. §-a, 339. §-ának (1) bekezdése, valamint a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 11. §-ának (2) bekezdése és 35. §-a alapján kérték az alperesek kötelezését az ingatlanaik előtti utca megnövekedett forgalmával összefüggő káraiknak egyetemleges megfizetésére.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság a rész- és közbenső ítéletében megállapította, hogy a felperesekkel szemben a II. és III.r. alperesek egyetemleges kártérítési felelőssége a keresetlevélben megjelölt szerződésen kívül okozott kár tekintetében fennáll; az I.r. alperessel szemben előterjesztett keresetet pedig elutasította. Az elsőfokú bíróság indokolása szerint a II. és a III.r. alperesek közös akarattal együttesen valósították meg a V. és Gy. közötti összekötő utat, amelyen K.P. igazságügyi szakértő szakvéleménye szerint nem csak helyi jelentőségű, hanem azon kívüli, más forgalom is megjelenik. Az előzetes bizonyítási eljárásban beszerzett szakvélemény szerint a kertvárosias jelleg megváltozása és a nagyobb forgalom miatt a perbeli ingatlanok forgalmi értéke 17%-os mértékben csökkent. Az önkormányzatokat az út karbantartásával kapcsolatban terhelő kötelezettségek és a felpereseket zavaró hatások, illetőleg az érdekek összevetése alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az A. utca kiépítésével, a V. és a ... számú főút közötti közvetlen kapcsolat létrehozása szükségtelen zavarásnak minősül, amely miatt az alperesek kártérítési felelőssége fennáll.

A II. és a III.r. alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletét megváltoztatta és a keresetet a II. és a III.r. alperesekkel szemben elutasította, és ennek megfelelően rendelkezett a perköltség viseléséről. A másodfokú döntés indokolása szerint a Mátyás király utca kiépítése és annak Gy-től V-ig történő összekötése nem minősül jogellenes és felróható magatartásnak. Az alpereseket nem terheli felróhatóság azért, mert jogszabályi kötelezettségüknek eleget téve, közérdekből a városrendezési tervnek és a közlekedésfejlesztési programnak megfelelően az előírások betartásával körültekintően jártak el. A másodfokú bíróság az EBH 2001.48. számú állásfoglalásra hivatkozással utalt arra, hogy a közérdekből végzett út alakítás, ha az az előírások betartásával és az elkerülhetetlen mértékű zavarással történik, nem ad alapot a kárfelelősség megállapítására.

A felperesek felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság rész- közbenső ítéletének helybenhagyására irányult. A felperesek szerint a jogerős döntés indokolásában hivatkozott EBH 2001.48. számú „állásfoglalás” nem létezik. Amennyiben a másodfokú bíróság a EBH 2001.408. számú határozatot vette alapul, döntése megalapozatlan. A felperesek szerint az „állásfoglalás” egyrészt nem kötelező az alsóbb bíróságok részére, másrészt az az elvi határozat nem az ingatlan forgalmi értékének csökkenésére alapított károsodással foglalkozott, hanem az életkörülmények megváltozásával. A felperesek szerint a BH 2002.358. számú jogeset azt támasztja alá, hogy amennyiben az ingatlan értékének csökkenésében változás következik be, a károsodás ténye fennáll. Az igazságügyi szakértői vélemény a károkozás tényét megállapította. A Ptk. 4. §-ához,

valamint a Ptk. 339. §-ához fűzött miniszteri indoklás szerint az adott helyzetben az várható el, hogy senki ne okozzon kárt, ezáltal az alperes felelőssége objektív. A 173/D/2005. számú EB határozat szerint is a kár bekövetkezésének és az okozati összefüggésnek a bizonyítása után a jogellenességet a károsultnak már nem kell bizonyítania. A szakvélemény által megállapított értékcsökkenés miatt nem tartozik a tényálláshoz az a kérdés, hogy a forgalom nőtt-e, illetőleg, hogy a zajhatás túllépi-e a megengedhetőség határát. A felperesek szerint a szükségtelen károkozás az összekötő út jelleg és amiatt keletkezett, hogy a már meglévő összekötő út mellé egy párhuzamos közlekedést biztosító utat építettek. Az út létesítés bizonyított célja a V. ipari-kereskedelmi parkhoz való közlekedés biztosítása és a felperesek, valamint a gy-i lakosok tekintetében ezért a közérdekűség fel sem merülhet. A Megyei Főügyészség 2011. október 28-i átíratára megállapítja, hogy a Gy. és V. közötti összekötő út üzemeltetéséből következően a forgalomból adódó zaj meghaladja a zajterhelési határértéket, továbbá az ombudsman jelentése szerint jogsértő volt az ügyintézés és sérti az Alkotmány 18. §-ában és 70/D. §-ában deklaráltakat, az út mellett élő jelentős számú állampolgár számára életminőség javulást jelentő beruházás nem valósult meg.

A II. és a III.r. alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A II.r. alperes arra hivatkozott, hogy nem okozhatott kárt az eredetileg göröngyös, járhatatlan földút kulturált, jó minőségű aszfalt burkolatú útként való kialakításával, amely a felperesek anyagi hozzájárulása nélkül és a rendezési terveknek megfelelően történt.

A III.r. alperes kiemelte, hogy az előzetes bizonyítás során beszerzett ingatlanforgalmi szakértői véleményt mindvégig vitatta, mert a szakvélemény nem vette kellő súllyal figyelembe a perbeli ingatlanok, illetőleg környezetük korábbi állapotát. A III.r. alperes nem tartja figyelembe vehetőnek a BH 2002.358. számú jogesetben foglaltakat, abban ugyanis üdülőövezeti ingatlanokról volt szó és az alperes nem tett meg minden tőle elvárható a kár elhárítása, illetőleg enyhítése érdekében, amely körülmények az adott esetben nem állnak fenn. Az ellentétes érdekeket a bíróságnak nem egyoldalúan kell vizsgálnia, összességében pedig a III.r. alperes kártérítési felelőssége azért nem állapítható meg, mert sem a jogellenesség, sem a felróhatóság nem áll fenn.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rész-közbenső ítélete indokolásában helyesen

állapította meg, hogy a felperesek a II. és a III.r. alperesek tekintetében a jogellenes magatartást a V. és Gy. közötti összekötő út építésében jelölték meg. A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben maguk is arra utaltak, hogy keresetüket az ingatlanaik forgalmi értékének csökkenésére és nem a személyiségi jogaik megsértésére alapozták. Erre tekintettel nem önmagában annak volt jelentősége, hogy a zajterhelés meghaladta-e a jogszabály szerinti megengedett mértéket, illetőleg a felperesek védett egészséghez fűződő jogai sérültek-e, hanem annak, hogy az ingatlanok forgalmi értékének csökkenése a megnövekedett zajhatás és forgalom miatt megállapítható-e. Az a tény pedig, hogy az útépités a jogszabályi előírásoknak, a rendezési tervnek megfelelően közérdekből történt, önmagában még nem zárja ki a kártérítési felelősséget. A Ptk. 100. §-ára, a szomszédjogi szabály megsértésére alapított kárigény esetében a jogellenes magatartás a szükségtelen zavarás. E körben azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a szomszédos ingatlanon végzett beruházás együtt járhat az ingatlan tulajdonosok bizonyos mértékű zavarásával, miként ezt eredményezheti a városfejlesztés, a motorizáció fokozódása is. A szomszédra hátrányos, de szükségtelennek nem minősülő zavarás nem jogellenes, ilyen esetben a tulajdonos a Ptk. 99. §-a alapján maga viseli azt a kárt, amelynek megtérítésére senkit sem lehet kötelezni.

A bíróságnak tehát egyrészt azt kellett vizsgálnia, hogy a jogellenes magatartás, a szükségtelen zavarás bizonyított-e, továbbá az alperesek kimentése körében, az érdekek egybevetése alapján azt, hogy az alperesek magatartása felróható-e. Az M. utca szilárd burkolattal való kiépítése a felperesek érdekét is szolgáló beruházás volt, amely a szükségtelen zavarás megállapítására nem teremt alapot akkor sem, ha nyilvánvalóan együtt járt az addig kialakított forgalmi rend bizonyos fokú változásával. A perbeli ingatlanok belterületi ingatlanok, jobb megközelíthetőségük megteremtése a tulajdonosok érdekeit is szolgálja. A felperesek által vitatott „összeköttetés” tekintetében K.P. igazságügyi szakértő utalt arra, hogy a közúthálózatban az egyes elemek nyilvánvalóan összeköttetésben állnak. A V. és a ... számú főút közötti közvetlen kapcsolat kialakulása tekintetében az igazságügyi szakértő szerint nem lehet megállapítani, hogy a megnövekedett forgalomból mekkora lehet az a forgalom, amely ezt a közvetlen kapcsolatot veszi igénybe, mert a közúti jelzések nem mutatják, hogy V. és Gy. között lenne közvetlen közúti kapcsolat. A szakvélemény szerint a sebesség- és súlykorlátozás, a kihelyezett kútgyűrűk forgalomlassító hatása, a H. út kereszteződése előtti forgalom lassító burkolati prizmák, valamint az M. utcát keresztező utcák elegendő korlátot jelentenek abban, hogy a Gy. és V. közötti átmenő forgalom megfelelő mértékben korlátozott legyen.

Mindezeket a tényeket, valamint az eltérő érdekeket is egybevetve nem okszerűtlen a jogerős ítéletnek az a megállapítása, hogy a II.

és III.r. alperesek jogellenes és felróható magatartásának hiányában a kártérítési felelősségük nem volt megállapítható; a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felpereseket a II. és a III.r. alperesek felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

Budapest, 2012. április 25.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Erményi Lajos s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő
HM